

Sygn. akt I CSK 1032/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa S. G.
przeciwko K. S.A. z siedzibą w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 18 marca 2014 r., sygn. akt [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3600 (trzy
tysiące sześćset) zł z tytułu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na jej oczywistej zasadności, jednakże stanowiska skarżącego nie sposób podzielić. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest bowiem wyjątkowo ogólnikowe, a posługiwanie się w nim takimi określeniami jak „zlekceważenie przez sądy orzekające zasad państwa prawa”, czy „naruszenie przez orzeczenie porządku prawnego i elementarnego poczucia sprawiedliwości”, poza nacechowaniem ich silnym subiektywizmem, nie znajdują potwierdzenia w sformułowanych podstawach kasacyjnych. Skarżący kwestionuje wszakże przede wszystkim przyjęcie przez Sądy *meriti* mocy wiążącej orzeczenia Sądu Apelacyjnego, który orzekał wcześniej między stronami w kwestii obowiązku zapłaty kary umownej z umowy, której skuteczność była przedmiotem badania także w sprawie, w której wniesiono skargę kasacyjną. Skoro tak, to w tej sytuacji nie można dostrzec rażącego naruszenia art. 365 § 1 k.p.c., który przecież nakazuje sądowi cywilnemu podporządkować się ustaleniom prawnym poprzedniego prawomocnego wyroku. Zarzuty skarżącego w tym zakresie należy uznać jedynie za polemikę i prezentowanie swojego subiektywnego stanowiska w sprawie, nie mającego potwierdzenia w przepisach prawa.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

